

U més u
no fan dos

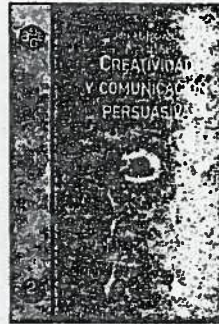
De cada cent persones en edat de, n'hi ha cinquanta que llegeixen, i cinquanta que no ho fan mai. Això passa dels Pirineus ençà (¿qui ha dit que ja no n'hi havia, de Pirineus?), i segons les últimes estadístiques. És cert, d'altra banda, que l'estadística és la manera acreditada i asèptica amb què certifiquem que un tipus es menja dos pollastres a la setmana, i el seu veí cap. El resultat és un pollastre per barba, com se sap.

A tot el Regne d'Espanya es publiquen de l'ordre dels cinquanta mil llibres a l'any —i pollastres, qui-sap-lo. Amb una tirada mitjana de dos mil exemplars, això implica que cada súbdit reial hauria de consumir uns dos volums i mig —una novel·la, un assaig i la meitat dels versos d'un poemari, per exemple. No és que aquest règim constituïra una dieta equilibrada, rica en fibra i vitamines, però almenys serviria per a matar la fam. En la realitat, però, a la gran suma dels anorèctics forçosos o vocacionals hem d'afegir un nombre no menys esfereïdor dels qui mengen malament dia sí i dia no. Són gent d'alguna manera lletrada, que tenen llibres a casa com aquell qui té conserves al rebost, però deixen que caduquen cada dos per tres. D'altra banda, hi ha una petita minoria bullfmica —cinc de cada cent persones— que degluteix àvidament totes les novetats, amb ànima de sibarita i condigna de l'estirp dels dionisiacs disposats a morir embriacs abans de permetre que es malmeta el bon vi.

Fa més de dos segles, aquell càustic indefectible conegut com Voltaire va perpetrar la fauleta àcida anomenada *De l'horrible danger de la lecture* (1764). Les seues iròniques propostes eren taxatives: cal prohibir a pares i mares que ensenyen de llegir els infants, per allunyar-ne la temptació d'instruir-se. Ara, a l'Europa unida i civilitzada, és irrellevant la proporció de ciutadans estrictament analfabets —Pirineus ençà i Pirineus enllà. En canvi, la lectura no guanya adeptes entre els qui no n'eren convençuts prèviament. Haurem de rectificar les estadístiques per la via de compartir el nostre humil pollastre amb la fam ignorada del veí. Perquè u i u no sempre fan dos (sí, has llegit bé. I continua fent-ho!).

Joan Garí

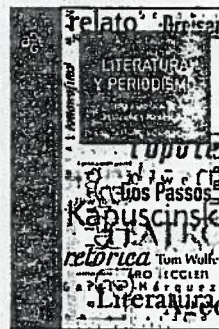
Col·lecció
Aldea Global

Creatividad y comunicación persuasiva (2a ed.)

José M. Ricarte

1999 - 234 pp. - ISBN: 84-370-3455-8
2.900 pta.

Literatura y periodismo. Una tradición de relaciones promiscuas
Albert Chillón Asensio

Prólogo de Manuel Vázquez Montalbán
1999 - 470 pp. - ISBN: 84-370-4037-X
4.450 pta.

Televisión de proximidad en Europa. Experiencias de descentralización en la era digital
M. de Moragas Spà, C. Garitaonandia i B. López, eds.

1999 - 428 pp. - ISBN: 84-370-4044-2
4.400 pta.

Retórica creativa
Programa de ideación publicitaria
F. Xavier Ruiz Collantes

2000 - 242 pp. - ISBN: 84-370-4210-0
2.900 pta.

PUBLICACIONES DE LA
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

C/ Arts Gràfiques, 13 • 46010 València • Tel.: 963 86 41 15 • <http://www.uv.es/publicacions> • publicacions@uv.es